

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 14T/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324010305
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Štanglovičová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2025:2324010305.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudkyňou JUDr. Simonou Štanglovičovou, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., pre pokračovací zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Galante dňa 13. augusta 2025 takto

rozhodol:

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona súd z r u š u j e výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 29.05.2024, sp. zn. 1T/77/2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.11.2024, sp. zn. 3To/132/2024 vo vzťahu k obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v týchto výrokoch o vine svoj podklad a

Obžalovaní

1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX A. C., Turecká republika, trvale bytom D. X/X, E., F., G., tohto času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou,

2/ H. I., G. I., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom K. XXX/XX, A.,
a

3/ A. I., G. I., nar. XX.XX.XXXX v Prahe, trvale bytom K. XXX/XX, A.,

sa uznávajú za vinných, že:

1/ obžalovaný A. B. za účelom získania majetkového prospechu v presne neustálenej výške, po vzájomnej dohode s obvinenou L., nar. X.X.XXXX (vylúčená na samostatné konanie) za vopred prisľúbenú finančnú odmenu vo výške 3.000,- EUR, za účelom udelenia niektorého z druhov pobytu na území Nemeckej spolkovej republiky osobe D. C., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu príslušníkovi Tureckej republiky, dohodli a vykonali všetky potrebné úkony na uzatvorenie účelového manželstva L. A. s osobou D. C., pričom dňa 09.01.2023 D. C. s L. A. podali na Matričnom úrade mesta Šaľa žiadosť o uzatvorenie manželstva spolu so všetkými potrebnými dokladmi, na základe ktorých dňa XX.XX.XXXX v čase o 14:20 hod. došlo k uzatvoreniu manželstva v obradnej miestnosti Mestského úradu Šaľa medzi L. A. a D. C., za čo bola L. A. v obci Selice dňa 11.02.2023 (pred uzatvorením manželstva) A. B. vyplatená časť slúbenej odmeny v presne neustálenej výške, zvyšok odmeny jej mal byť vyplatený po častiach po uzatvorení manželstva, resp. podaní žiadosti o udelenie pobytu a následnom získaní povolenia na prechodný pobyt pre osobu D. C. a A. B. ako sprostredkovateľovi predmetného účelového sobáša mala byť vyplatená odmena v presne neustálenej výške,

2/ obžalovaný A. B. a G. I., prezývaný „Fiač“, za účelom získania majetkového prospechu, po vzájomnej dohode s obvinenou M. I., za vopred prisľúbenú finančnú odmenu vo výške 3.000,- EUR, za účelom udelenia niektorého z druhov pobytu na území Nemeckej spolkovej republiky osobe D. C., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu príslušníkovi Tureckej republiky, dohodli a vykonali všetky potrebné úkony na uzatvorenie účelového manželstva M. I., ktorú ako nevestu sprostredkoval a dohodol G. I. v lete roku 2022, s osobou D. C., pričom dňa 27.09.2022 D. C. s M. I. podali na Matričnom úrade obce Dvory nad Žitavou, žiadosť o uzatvorenie manželstva spolu so všetkými potrebnými dokladmi, na základe čoho

bol určený termín sobáša na deň XX.XX.XXXX na Mestskom úrade Nové Zámky, pričom k uzavretiu manželstva nedošlo len preto, že M. I. bola dňa 03.10.2022 zadržaná a následne vzatá do väzby uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3Tp/88/2022 v inej trestnej veci, za čo bola A. B. D. C. za organizovanie predmetného účelového sobáša vyplatená finančná odmena vo výške 7.000,- EUR v presne nezistenom čase pred podaním žiadosti o uzatvorenie sobáša, G. I. mala byť A. B. vyplatená odmena v sume 200,- EUR po uzatvorení sobáša medzi D. C. a M. I. a M. I. mala byť vyplatená po uzatvorení manželstva časť odmeny vo výške 1.500,- EUR a zvyšná časť odmeny vo výške 1.500,- EUR mala byť vyplatená po podaní žiadosti o udelenie pobytu a následnom získaní povolenia na prechodný pobyt pre osobu D. C.,

3/ obvinená A. I., nar. XX.XX.XXXX (o ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté) a obvinený A. B. za účelom získania majetkového prospechu v presne neustálenej výške, po vzájomnej dohode v presne neustálenom čase s obvinenou N. I., nar. XX.X.XXXX (o ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté), za vopred prisľúbenú finančnú odmenu vo výške 1.500,- EUR, za účelom udelenia niektorého z druhov pobytu na území Nemeckej spolkovej republiky alebo Rakúskej republiky, osobe L. L., nar. XX.XX.XXXX v C., okres C., O., trv. bytom C., C., M. L.. 142470.SK. NO 6/1, Turecká republika, štátnemu príslušníkovi Tureckej republiky, dohodli a vykonali všetky potrebné úkony na uzatvorenie účelového manželstva N. I., ktorú ako nevestu sprostredkovala a dohodla A. I., s osobou L. L., 1T/77/2023 3 pričom dňa XX.XX.XXXX N. I. uzatvorila na Matričnom úrade Selice s osobou L. L. manželstvo, ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Selice, zväzok č. P., ročník XXXX, str. XX, por. č. X, kde bola ako svedok prítomná obv. A. I., za čo bola N. I. v obci Selice dňa XX.XX.XXXX bezprostredne po uzatvorení manželstva A. B. vyplatená časť sľúbenej odmeny vo výške 500,- EUR, z ktorej časť vo výške 150,- ako odmenu vyplatila A. I., a časť odmeny vo výške 1.000,- EUR bola N. I. vyplatená A. B. v Nemecku, prípadne Rakúsku, po vybavení potrebných dokladov k žiadosti o udelenie pobytu pre osobu L. L. a A. B. ako sprostredkovateľovi predmetného účelového sobáša mala byť vyplatená odmena v presne neustálenej výške,

4/ obvinení L. A. a A. B. za účelom získania majetkového prospechu v presne neustálenej výške, po vzájomnej dohode približne v mesiaci november 2022 s obvinenou Q. O., nar. XX.X.XXXX (o ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté), za vopred prisľúbenú finančnú odmenu vo výške 3.000,- EUR, za účelom udelenia niektorého z druhov pobytu na území Nemeckej spolkovej republiky osobe H. R., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu príslušníkovi Tureckej republiky, dohodli a vykonali všetky potrebné úkony na uzatvorenie účelového manželstva Q. O., ktorú ako nevestu sprostredkoval a dohodol L. A., s osobou H. R., pričom dňa 22.12.2022 L. A. a A. B. spoločne priviezli G. T. pred Matričný úrad v obci Veľký Meder, kde Q. O. za prítomnosti A. B. podala na Matričnom úrade v obci Veľký Meder, žiadosť o uzatvorenie manželstva s osobou H. R., spolu so všetkými potrebnými dokladmi, na základe ktorých dňa XX.XX.XXXX došlo k uzatvoreniu manželstva v obci Veľký Meder medzi Q. O. a H. R., za čo bola Q. O. v obci Veľký Meder dňa XX.XX.XXXX bezprostredne po uzatvorení manželstva A. B. vyplatená časť sľúbenej odmeny vo výške 500,- EUR, L. A. bola A. B. vyplatená časť odmeny v presne neustálenej výške a A. B. ako sprostredkovateľovi predmetného účelového sobáša mala byť vyplatená odmena H. R. v presne neustálenej výške,

5/ obvinení G. I. a A. B. za účelom získania majetkového prospechu v presne neustálenej výške, po vzájomnej dohode s obvinenou I. R. za vopred prisľúbenú finančnú odmenu vo výške 3.000,- EUR, za účelom udelenia niektorého z druhov pobytu na území Nemeckej spolkovej republiky osobe N. Q., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu príslušníkovi Tureckej republiky, trvale bytom C., dohodli a vykonali všetky potrebné úkony na uzatvorenie účelového manželstva I. R., ktorú ako nevestu sprostredkoval a dohodol G. I. na dopyt A. B. a s ktorou spoločne obvinení G. I. a A. B. dohodli začiatkom roka 2022 v obci Rúbaň, kde ju navštívili, uzatvorenie manželstva s osobou N. Q., pričom dňa 06.04.2022 N. Q. a I. R. podali na Matričnom úrade v obci Rúbaň, žiadosť o uzatvorenie manželstva, spolu so všetkými potrebnými dokladmi, na základe ktorých dňa 20.04.2022 došlo k uzatvoreniu manželstva v obci Rúbaň medzi I. R. a N. Q., za čo bola I. R. pred uzatvorením manželstva vyplatená časť odmeny vo výške minimálne 400,- EUR a časť odmeny jej mala byť vyplatená A. B. v Nemecku po podaní žiadosti o udelenie pobytu a následnom získaní povolenia na prechodný pobyt pre osobu N. Q., G. I. bola A. B. vyplatená odmena vo výške 200,- eur začiatkom roka 2022, a A. B. ako sprostredkovateľovi predmetného účelového sobáša mala byť vyplatená odmena rodinnými príslušníkmi N. Q. vo výške 1.000,- eur,

6/ obžalovaný A. B. za účelom získania majetkového prospechu v presne neustálenej výške, koncom roka 2021 po vzájomnej dohode v rodinnom dome na adrese K. XXX/XX, A., s obžalovanou H. I., za vopred prisľúbenú finančnú odmenu vo výške 1.500,- EUR, za účelom udelenia niektorého z druhov pobytu na území Rakúskej republiky osobe A. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom obec N.cS., okres Aksaray, Turecká republika, štátnemu príslušníkovi Tureckej republiky, dohodli a vykonali všetky potrebné úkony na uzatvorenie účelového manželstva H. I. s osobou A. Q., pričom dňa XX.XX.XXXX na matričnom úrade v obci Agacören, okres Aksaray, Turecká republika, došlo k uzatvoreniu manželstva medzi obžalovanou H. I. a osobou A. Q., ktoré bolo zapísané v knihe manželstiev matričného úradu obce Agacören pod č. XXXX/X, na základe čoho A. Q. podal dňa 22.11.2022 na imigračnom úrade vo Viedni žiadosť o udelenie pobytu pod č. L.-XX, za čo bola obžalovanej H. I. bezprostredne po uzatvorení sobáša obžalovaným A. B. vyplatená dohodnutá finančná odmena vo výške 1.500,- EUR a A. B. ako sprostredkovateľovi predmetného účelového sobáša mala byť vyplatená odmena v presne nezistenej výške,

7/ obžalovaný A. B. za účelom získania majetkového prospechu v presne neustálenej výške, koncom roka 2021 po vzájomnej dohode v rodinnom dome na adrese K. XXX/XX, A., s obžalovanou A. I., za vopred prisľúbenú finančnú odmenu vo výške 1.500,- EUR, za účelom udelenia niektorého z druhov pobytu na území Rakúskej republiky osobe T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., F. C., O. G., štátnemu príslušníkovi Tureckej republiky, dohodli a vykonali všetky potrebné úkony na uzatvorenie účelového manželstva A. I. s osobou T. L., pričom dňa XX.XX.XXXX na matričnom úrade v obci Kulu, okres Konya, Turecká republika, došlo k uzatvoreniu manželstva medzi obžalovanou A. I. a osobou T. L., ktoré bolo zapísané v knihe manželstiev matričného úradu obce Kulu pod č. XXXX/XX, za čo bola obžalovanej A. I. bezprostredne po uzatvorení sobáša obžalovaným A. B. vyplatená dohodnutá finančná odmena vo výške 1.500,- EUR a následne za vybavenie záležitostí ohľadne pobytu osoby T. L. na príslušných úradoch v Rakúskej republike finančná odmena vo výške 400,- EUR a A. B. ako sprostredkovateľovi predmetného účelového sobáša mala byť vyplatená odmena v presne nezistenej výške,

t e d a :

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX

v bodoch 1/, 3/, 4/, 5/, 6/ a 7/

spoločným konaním v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu, osobe, ktorá nie je občanom Slovenskej republiky, iného členského štátu Európskej únie ani zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore a nemá trvalý pobyt na ich území, pomáhal zotrvať na území Slovenskej republiky a iného členského štátu Európskej únie a zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore,

v bode 2/

spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil tým, že v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu, osobe, ktorá nie je občanom Slovenskej republiky, iného členského štátu Európskej únie ani zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore a nemá trvalý pobyt na ich území, pomáhal zotrvať na území Slovenskej republiky a iného členského štátu Európskej únie a zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore,

obžalovaná H. I., nar. XX.XX.XXXX

v bode 6/

spoločným konaním v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu, osobe, ktorá nie je občanom Slovenskej republiky, iného členského štátu Európskej únie ani zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore a nemá trvalý pobyt na ich území, pomáhala zotrvať na území Slovenskej republiky a iného členského štátu Európskej únie a zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore,

obžalovaná A. I., nar. XX.XX.XXXX

v bode 7/

spoločným konaním v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu, osobe, ktorá nie je občanom Slovenskej republiky, iného členského štátu Európskej únie ani zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore a nemá trvalý pobyt na ich území, pomáhala zotrvať na území Slovenskej republiky a iného členského štátu Európskej únie a zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore,

č í m s p á c h a l i :

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX

pokračovací zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, čiastočne dokonaný (v bodoch 1/, 3/, 4/, 5/, 6/ a 7/), čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona (v bode 2/),

obžalovaná H. I., nar. XX.XX.XXXX

zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v bode 6/

obžalovaná A. I., nar. XX.XX.XXXX

zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v bode 7/.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX

Podľa § 179 odsek 3 Trestného zákona účinného do 05.08.2024, s použitím § 38 odsek 2, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2, odsek 3, § 42 odsek 1 Trestného zákona spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona trest prepadnutia veci a to finančných prostriedkov vo výške 2.235,- eur, nachádzajúcich sa na depozitnom účte Okresného súdu Galanta č. A. XXX XXX XXXXXX X XXX XXX XXX.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva Slovenská republika.

Podľa § 65 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 7 (sedem) rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému A. B. rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.04.2024, sp. zn. 4T/40/2023, právoplatný dňa 27.04.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanej H. I., nar. XX.XX.XXXX

Podľa § 356 Trestného zákona účinného do 05.08.2024, s použitím § 36 písmeno l), § 38 odsek 2, odsek 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4, § 41 odsek 1, odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 30.09.2024 sp. zn. 14T/49/2024, právoplatný dňa 03.12.2024 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanej A. I., nar. XX.XX.XXXX

Podľa § 356 Trestného zákona účinného do 05.08.2024, s použitím § 36 písmeno l), § 38 odsek 2, odsek 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 13.03.2024 obžalobu na obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre pokračovací zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v bode 1/ a 2/ obžaloby, na obžalovanú H. I., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v bode 1/ obžaloby a na A. I., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v bode 2/ obžaloby.

Obžalovaní A. B., H. I. a A. I. na hlavnom pojednávaní po príslušnom zákonnom poučení vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutkov, ktoré sú im kladené za vinu v obžalobe, a súd ich vyhlásenia o vine prijal.

Následne bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie k výrokom o treste, a to výsluchom obžalovaných k ich osobným a majetkovým pomerom v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu ako aj prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný A. B. po zákonnom poučení k osobným a majetkovým pomerom uviedol, že je ženatý, má 7 detí, z toho 5 dospelých a 2 maloleté, deti žijú s matkou, je nezamestnaný, naposledy bol zamestnaný dva roky pred zadržaním, má ukončené stredoškolské vzdelanie, mesačný príjem pozostával z prídavkov vo výške 900,- eur, je nemajetný, alkohol nepožíva, drogy neužíva na psychiatrii liečený v minulosti nebol. Obžalovaný zároveň vyjadril ľútosť nad spáchaním trestného činu.

Obžalovaná A. I. po zákonnom poučení k osobným a majetkovým pomerom uviedla, že je slobodná, má jedno trojmesačné dieťa, o ktoré sa stará, je na materskej dovolenke, má ukončené základné vzdelanie, je nezamestnaná, mesačný príjem pozostáva z materskej vo výške 410 eur, je nemajetná, na psychiatrii nebola liečená, alkohol ani drogy neužíva, skutok veľmi ľutuje.

Obžalovaná H. I. po zákonnom poučení k osobným a majetkovým pomerom uviedla, že je slobodná, má 3 deti vo veku 11 rokov, 3 roky a 9 mesiacov, s ktorými žije v spoločnej domácnosti, o tieto sa osobne stará, má ukončené základné vzdelanie, je nezamestnaná, v súčasnosti je na rodičovskej dovolenke s príjmom 470 eur mesačne, je nemajetná, v minulosti bola liečená na psychiatrii, alkohol ani drogy neužíva, skutok veľmi ľutuje.

Z podstatného obsahu spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/267/2022 súd zistil, že obžalovaná A. I. bola trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.12.2022, sp. zn. 0T/256/2022, právoplatný dňa 13.12.2022, doručený obžalovanej dňa 13.12.2022 uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, ktorý skutok bol spáchaný dňa 10.12.2022, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, pričom výška spôsobenej škody predstavovala 158,50,- eur.

Z podstatného obsahu spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 14T/49/2024 súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 30.09.2024, sp. zn. 14T/49/2024, právoplatný dňa 03.12.2024, doručený obžalovanej dňa 24.11.2024, bola obžalovaná H. I. uznaná za vinnú z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona účinného do 05.08.2024 (skutok páchaný od mesiaca január roku 2024 do mesiaca marec roku 2024), za čo jej

bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Z podstatného obsahu spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/77/2023 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 29.05.2024, sp. zn. 1T/77/2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.11.2024, sp. zn. 3To/132/2024 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, čiastočne dokonaný (v bodoch 1,3,4,5), čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona (v bode 2), za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/40/2023 zo dňa 11.04.2024, právoplatný dňa 27.04.2024, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, ako aj trest prepadnutia vecí – finančných prostriedkov vo výške 2.235,- eur a trest vyhostenia na dobu 7 rokov.

Z aktuálneho odpisu Registra trestov obžalovaného A. B. súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.04.2024, sp. zn. 4T/40/2023 a rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 29.05.2024, sp. zn. 1T/77/2023.

Z aktuálneho odpisu Registra trestov obžalovanej H. I. súd zistil, že obžalovaná bola doposiaľ jedenkrát súdne trestaná, a to trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 30.09.2024, sp. zn. 14T/49/2024.

Z aktuálneho odpisu Registra trestov obžalovanej A. I. súd zistil, že obžalovaná bola doposiaľ jedenkrát súdne trestaná, a to trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.12.2022, sp. zn. 0T/267/2022.

Z aktuálneho výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaného A. B. súd zistil, že obžalovaný priestupok nespáchal.

Z aktuálneho výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovanej H. I. súd zistil, že obžalovaná sa v minulosti dopustila 23 priestupkov rôzneho charakteru, prevažne proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a proti majetku.

Z aktuálneho výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovanej A. I. súd zistil, že obžalovaná v minulosti spáchala 15 priestupkov rôzneho charakteru, prevažne proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a proti majetku.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.04.2024, sp. zn. 4T/40/2023, právoplatným dňa 27.04.2024 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1, ods. 3 písm. d), písm. f), písm. g) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a s poukazom na § 138 písm. g) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona (skutok spáchaný dňa 14.11.2022), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky obžalovaného A. B. súd zistil, že obžalovaný v období od 24.05.2019 do 14.02.2024 spáchal jeden priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky obžalovanej A. I. súd zistil, že obžalovaná v období od 5.07.2017 do 14.02.2024 spáchala 14 priestupkov rôzneho charakteru (proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, proti majetku, proti občianskemu spolunažívaniu).

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky obžalovanej H. I. súd zistil, že obžalovaná v období od 12.10.2017 do 14.02.2024 spáchala 16 priestupkov rôzneho charakteru (proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, proti majetku).

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu

a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om, či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

V období od spáchania predmetných trestných činov do rozhodnutia súdu došlo k zmene znenia Trestného zákona /zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony/, a to v dôsledku jeho novely zákonom č. 40/2024 Z. z. účinné od 06.08.2024.

Z ustanovenie § 2 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vyplýva, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Páchatel'ovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa článku 50 ods.6 Ústavy Slovenskej republiky : Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

S poukazom na § 34 ods. 6 Trestného zákona (účinného do 05.08.2024) súd bol povinný obžalovaným uložiť len trest odňatia slobody, nakoľko horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona pre stíhaný trestný čin prevyšovala 5 rokov.

K výroku o treste obžalovaného A. B.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd u obžalovaného A. B. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatelia, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd skúmal pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. U obžalovaného súd nevzhliadol žiadnu poľahčujúcu ani príťažujúcu okolnosť. Súd prihliadol aj na sebakritický postoj obžalovaného k jeho trestnej činnosti, ako aj na skutočnosť, že učinil vyhlásenie o vine. Obžalovaného súd odsudzoval za viacero trestných činov, ukladal mu preto úhrnný trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahovalo na trestný čin z nich najprísnejšie trestný (zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 179 odsek 3 Trestného zákona účinného do 05.08.2024, kde trestá sadzba je 7 až 12 rokov). Úhrnný trest súd ukladal za viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden bol zločinom, a ktoré boli spáchané viacerými skutkami, z tohto dôvodu bolo potrebné podľa asperačnej zásady uvedenej v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu o jednu tretinu. Z dôvodu aplikácie tzv. asperačnej zásady súd nepriznal obžalovanému príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov, a to z nasledujúcich dôvodov. Podľa § 38 ods. 1 Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Aplikáciu ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona možno jednoznačne kvalifikovať ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Aplikáciou ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona prišlo k zmene (zvýšeniu) trestnej sadzby, a to k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu. Z tohto dôvodu (zvýšenia trestnej sadzby) nemožno na spáchanie viacerých trestných činov prihliadnuť aj ako na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona nerozlišuje medzi zvýšením hornej a dolnej sadzby trestu odňatia slobody, ale vychádza len zo sprísnenia sadzby trestu odňatia slobody po aplikácii príslušného hmotnoprávneho ustanovenia (v tomto prípade § 41 ods. 2 Trestného zákona). Obžalovanému súd trest ukladal v takto modifikovanej trestnej sadzbe v rozpätí 7 až 16 rokov. Z dôvodu vykonaného dokazovania vyvstala potreba ukladania spoločného a súhrnného trestu vo vzťahu k trestnej činnosti, za ktorú bol obžalovaný odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4T/40/2023 a na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 1T/77/2023.

Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a svoje konanie oľutoval. Tento postoj obžalovaného bolo potrebné zohľadniť v prospech obžalovaného. V tejto súvislosti bolo potrebné zohľadniť aj predchádzajúci život obžalovaného, ktorý pred spáchaním trestného činu nebol súdne trestaný, teda do rozporu s trestnoprávnymi normami sa dostal po prvýkrát. Zo strany obžalovaného však nešlo o ojedinelé konanie, ale o protiprávne konanie pokračovacieho charakteru s viacerými čiastkovými útokmi, ktoré spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe páchania a v predmete útoku a subjektívna súvislosť (jednotiaci zámer spáchať predmetný trestný čin). V tejto súvislosti súd uvádza, že prevádzachtvo predstavuje v súčasnosti vážny spoločenský problém, teda súčasnosti ide o jednu z najzávažnejších nelegálnych aktivít prinášajúcich dotknutým osobám vysoké finančné zisky, ktoré nie sú žiadnym spôsobom kontrolovateľné štátom, resp. v prípade prevádzachtva ide o nekontrolovateľné finančné prostriedky získané trestnou činnosťou, preto je nevyhnutý za účelom potlačenia tohto neželaného spoločenského javu aj prísnejší postih (trestaní nie sú samostatní nelegálni migranti, ale osoby, ktoré prevádzachtvo vykonávajú).

Prihliadajúc na vyššie uvedené skutočnosti, súd riadiac sa základnými zásadami pri ukladaní trestov, obžalovanému ukladal za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody pod zákonnú trestnú sadzbu ustanovenú v § 179 ods. 3 Trestného zákona a uložil mu spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.04.2024, sp. zn. 4T/40/2023, právoplatný dňa 27.04.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň z dôvodu ukladania spoločného trestu, keďže obžalovaného odsudzoval za ďalší čiastkový útok, ktorý tvoril súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok už bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, súd zrušil v rozsudku skorší výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 29.05.2024, sp. zn. 1T/77/2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.11.2024, sp. zn. 3To/132/2024 vo vzťahu k obžalovanému A. B., ako aj ďalšie výroky, ktoré majú

vo výroku o vine svoj podklad, pričom pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodol o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku.

Uloženie prísnejšieho trestu, resp. vo vyššej výmere považoval súd za neprimerane prísne, vzhľadom na pomery obžalovaného, ktorý urobil vyhlásenie o vine, ako i na jeho bezúhonný spôsob vedenia života pred spáchaním trestného činu, keď na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred ním postačuje aj trest kratšieho trvania vo výmere 4 roky s jeho priamym výkonom. Z hľadiska potrieb prevýchovy obžalovaného takto vymeraný a uložený trest odňatia slobody zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takto uložený trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, a súčasne trest, ktorý súd uložil, je trestom primeraným a zákonu zodpovedajúcim, ktorého zmyslom je viesť obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život. V súvislosti s ukladaním súhrnného trestu súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 4T/40/2023, kedy v prípade obžalovaného boli konštatované mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré odôvodňovali použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Keďže súd ukladal obžalovanému aj súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 4T/40/2023, potom rešpektujúc závery tohto právoplatného rozsudku ohľadom uloženého trestu obžalovanému (za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona) bol povinný použiť predmetné zmierňovacie ustanovenie aj pri ukladaní trestu obžalovanému v tomto konaní. V tejto súvislosti nemožno podľa názoru súdu opomenúť ani fakt, že obžalovaný v tejto veci učinil vyhlásenie o vine, ktoré je z hľadiska ďalšieho postupu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania aj menovaného obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie. Okrem uvedeného, obžalovaný pred spáchaním žalovaných skutkov nebol súdne trestaný.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V rámci súhrnného trestu súd uložil aj trest prepadnutia vecí – finančných prostriedkov vo výške 2.235,- eur a trest vyhostenia, ktoré boli uložené skorším rozsudkom, ktorého výrok o treste súd zrušoval.

K výroku o treste obžalovanej H. I.

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, teda do 05.08.2024, ktorý vyhodnotil ako priaznivejší pre obžalovanú, a to najmä s poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností. Podľa Trestného zákona účinného do 05.08.2024 je totiž súd pri prevahe poľahčujúcich okolností povinný znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024, teda v čase vyhlásenia rozsudku, už k takejto modifikácii zákonom ustanovenej trestnej sadzby pri prevahe poľahčujúcich okolností nedochádza.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovanej H. I. súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jej nápravy. Súd obligatórne skúmal pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

U obžalovanej súd vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, teda že sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala. S poukazom na zistené priestupky spáchané v minulosti obžalovanej súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno j) Trestného zákona, teda že by viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Priťažujúcu okolnosť u obžalovanej súd nevzhliadol. Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností súd znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (2 roky až 8 rokov) o jednu tretinu na 2 roky až 6 rokov. Vzhľadom na vykonané dokazovanie u obžalovanej vyvstala potreba ukladania súhrnného trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, a to vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 14T/49/2024, keďže obžalovanú súd odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchala skôr, ako jej bol doručený v predmetnej veci trestný rozkaz za iný trestný čin.

Súhrnný trest súd obžalovanej ukladal podľa zásad na ukladanie súhrnného trestu. Nakoľko súhrnný trest ukladal za dva úmyselné trestné činy, z ktorých aspoň jeden bol zločinom, a ktoré boli spáchané viacerými skutkami, bolo potrebné podľa asperačnej zásady uvedenej v ustanovení § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu o jednu tretinu. Z dôvodu aplikácie tzv. asperačnej zásady už súd nepriznal obžalovanej priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona, teda že spáchala viac trestných činov, a to z nasledujúcich dôvodov. Podľa § 38 ods. 1 Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Aplikáciu ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona možno jednoznačne kvalifikovať ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Aplikáciou ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona prišlo k zmene (zvýšeniu) trestnej sadzby, a to k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu. Z tohto dôvodu (zvýšenia trestnej sadzby) nemožno na spáchanie viacerých trestných činov prihliadnuť aj ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona nerozlišuje medzi zvýšením hornej a dolnej sadzby trestu odňatia slobody, ale vychádza len zo sprísnenia sadzby trestu odňatia slobody po aplikácii príslušného hmotnoprávného ustanovenia (v tomto prípade § 41 ods. 2 Trestného zákona). Obžalovanej súd trest ukladal v takto modifikovanej trestnej sadzbe v rozpätí 2 roky až 8 rokov.

Nakoľko však obžalovaná na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine, súd opierajúc sa o stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017 („ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maiorem (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“) pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby a tak uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda uložil trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu. Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil najmä kritický postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa priznala a oľutovala ju, ako aj jej vyhlásenie o vine učené na hlavnom pojednávaní. Pri ukladaní trestu nebolo možné opomenúť kritický postoj obžalovanej, ktorá skutočnosť je dôvodom na to, že v prípade ukladania trestu stačí na takú osobu pôsobiť kratším, resp. miernejším trestom, nakoľko si uvedomuje nesprávnosť svojho konania, oproti osobe, ktorá spáchanie trestnej činnosti opakovane popiera a nie je schopná prijať zodpovednosť za svoje konanie. Súd už vzhľadom na uvedené pri posudzovaní výmery trestu odňatia slobody a pri posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu uložil obžalovanej trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaná vyhlásením o vine neodvolateľne prijala všetky právne účinky uznania viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej pokiaľ v konaní pred okresným súdom obžalovaná využila právo urobiť vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe (§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a toto vyhlásenie súd prijal, stratil možnosť takéto vyhlásenie o vine odvolať a zároveň v tomto rozsahu, t.j. v rozsahu priznania viny, podať riadny opravný prostriedok (obdobne pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 143/2020 zo 07. júla 2020). Po prijatí vyhlásenia o vine súdom teda obžalovaná neodvolateľne prijala všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výmere uloženého trestu (R 44/2017).

Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd odložil a určil skúšobnú dobu na 2 roky, nakoľko vzhľadom na osobu obžalovanej, najmä s prihliadnutím na jej doterajší život (aj napriek spáchaným priestupkom), ako aj na okolnosti prípadu má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej priamy výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Zároveň súd v tejto súvislosti zohľadnil, že obžalovaná je matkou troch maloletých detí, z toho jedného vo veku 9 mesiacov.

Takto uložený podmienený trest odňatia slobody považuje súd z hľadiska generálnej ako i osobitnej prevencie za primeraný a spravodlivý teda taký, ktorý naplní účel trestu podľa § 34 Trestného zákona,

berúc do úvahy aj tam uvedené zásady ukladania trestov. Zároveň súhrnný trest uložený obžalovanej nie je miernejší, ako trest uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 14T/49/2024.

Zároveň súd z dôvodu ukladania súhrnného trestu obligatórne zrušil výrok o treste uložený obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 30.09.2024 sp. zn. 14T/49/2024, právoplatný dňa 03.12.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

K výroku o treste obžalovanej A. I.

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, teda do 05.08.2024, ktorý vyhodnotil ako priaznivejší pre obžalovanú, a to najmä s poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností. Podľa Trestného zákona účinného do 05.08.2024 je totiž súd pri prevahe poľahčujúcich okolností povinný znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024, teda v čase vyhlásenia rozsudku už k modifikácii zákonom ustanovenej trestnej sadzby pri prevahe poľahčujúcich okolností nedochádza.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovanej A. I. súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jej nápravy. Súd obligatórne skúmal pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

U obžalovanej súd vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, teda že sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala. S poukazom na zistené priestupky spáchané v minulosti obžalovanej súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno j) Trestného zákona, teda že by viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Príťažujúcu okolnosť u obžalovanej súd nevzhliadol. Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností súd znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (2 roky až 8 rokov) a pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby v rozpätí 2 roky až 6 rokov.

Nakoľko však obžalovaná na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine, súd opierajúc sa o stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017 („ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“) pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby a tak uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda uložil trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu. Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil najmä kritický postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa priznala a oľutovala ju, ako aj jej vyhlásenie o vine učené na hlavnom pojednávaní. Pri ukladaní trestu nebolo možné opomenúť kritický postoj obžalovanej, ktorá skutočnosť je dôvodom na to, že v prípade ukladania trestu stačí na takú osobu pôsobiť kratším, resp. miernejším trestom, nakoľko si uvedomuje nesprávnosť svojho konania, oproti osobe, ktorá spáchanie trestnej činnosti opakovane popiera a nie je schopná prijať zodpovednosť za svoje konanie. Súd už vzhľadom na uvedené pri posudzovaní výmery trestu odňatia slobody a pri posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu uložil obžalovanej trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaná vyhlásením o vine neodvolateľne prijala všetky právne účinky uznania viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej pokiaľ v konaní pred okresným súdom obžalovaná využila právo urobiť vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe (§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a toto vyhlásenie súd prijal, stratil možnosť takéto vyhlásenie o vine odvolať a zároveň v tomto rozsahu, t.j. v rozsahu priznania viny, podať riadny opravný prostriedok (obdobne pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 143/2020 zo 07. júla 2020). Po prijatí vyhlásenia o vine súdom teda obžalovaná neodvolateľne prijala

všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výmere uloženého trestu (R 44/2017).

Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd odložil a určil skúšobnú dobu na 2 roky, nakoľko vzhľadom na osobu obžalovanej, najmä s prihliadnutím na jej doterajší život, a to aj napriek spáchaným priestupkov, ako aj na okolnosti prípadu má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej priamy výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Zároveň súd v tejto súvislosti zohľadnil, že obžalovaná je matkou maloletého dieťaťa útleho veku.

Takto uložený podmienený trest odňatia slobody považuje súd z hľadiska generálnej ako i osobitnej prevencie za primeraný a spravodlivý teda taký, ktorý naplní účel trestu podľa § 34 Trestného zákona, berúc do úvahy aj tam uvedené zásady ukladania trestov.

Pre úplnosť súd uvádza, že s ohľadom na novelu Trestného zákona zanikla trestnosť trestného činu, za ktorý bola obžalovaná uznaná za vinnú trestným rozkaz Okresného súdu Galanta, sp. zn. OT/267/2022. Vzhľadom na uvedené nebolo možné vo vzťahu k predmetnému odsúdeniu ukladať súhrnný trest, nakoľko trestnosť zbiehajúceho sa trestného činu (prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona) zanikla, súd preto uložil obžalovanej trest samostatný.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Galanta), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.